घस्ता-घस्त्री,	जिघत्सिता-त्री ;
घसन्-न्ती,	जिघत्सन्-न्ती ;
[1]घत्स्यन्-न्ती-ती,	जिघत्सिष्यन्-न्ती-ती ;
[2]घस्तम्-घस्तः-घस्तवान् ,	जिघत्सितः-तवान् ;
[3]घस्मरः,[A]	जिघत्सुः ;
घस्तव्यम् ,	जिघत्सितव्यम् ;
—	जिघत्सनीयम् ;
—	जिघत्स्यम् ;
—	ईषज्जिघत्सः-दुर्जिघत्सः-सुजिघत्सः ;
—	जिघत्सः ;
—	जिघत्स्यमानः ;
घस्तुम्,	जिघत्सितुम् ;
घस्तिः,	जिघत्सा ;
—	जिघत्सनम् ;
घस्त्वा,	जिघत्सित्वा ;
—	प्रजिघत्स्य ;
— }	जिघत्सम् २ ; }
घस्त्वा २, }	जिघत्सित्वा २. }

(462) " घिणि ग्रहणे " (I-भ्वादिः-434. सक. सेट्. आत्म.)

[4]घिण्णकः-ण्णिका,	घिण्णकः-ण्णिका,	जिघिण्णिषकः-षिका, जेघिण्णकः-ण्णिका ;

---

1. 'सः स्यार्धधातुके' (7-4-49) इति धातुसकारस्य तकारः ।
2. धातोः भक्षणार्थकत्वेन, 'क्तोऽधिकरणे च ध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः' (3-4-76) इति अधिकरणे, कर्तरि, कर्मणि च क्तप्रत्ययो भवति ।
3. 'सघस्यदः क्मरच्' (3-2-160) इति ताच्छीलिकः क्मरच्प्रत्ययः ।
4. 'इदितो नुम् धातोः' (7-1-58) इति नुमि, 'ष्टुना ष्टुः' (8-4-41) इति तस्य ष्टुत्वेन णकारे च रूपम् ।

A. 'महीध्यमाना भवताऽतिमात्रं सुराध्वरे घस्मरजित्वरेण ।
दिवोऽपि वज्रायुधभूषणाया हृणीयते वीरवती न भूमिः ॥' भ. का. 2-38.